

Sygn. akt IV K 184/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Borucka

Protokolant: Katarzyna Kępa- Ojrzanowska

z udziałem Prokuratora Anity Cofur

po rozpoznaniu w dniach: 25.09.2014r., 02.12.2014r., 03.03.2015r., 30.04.2015r., 25.06.2015r., 22.09.2015.,

sprawy

1. D. D. (1),

urodzonego (...) w G., syna J. i M. z z d. Z.

oraz

2. A. P. (poprzednio T.),

urodzonej (...) w S., córki J. i E. z d. R.

oskarżonych o to, że:

1 w dniu 23 marca 2011 roku w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z F. A. doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19 000 zł, w ten sposób ze D. D. (1) namówił F. A. do zaciągnięcia zobowiązania która to osoba następnie przy udziale A. T. jako pośrednika zawarła umowę pożyczki gotówkowej opiewającej na wskazaną wyżej kwotę przedkładając nierzetelne pisemne oświadczenie o osiągniętych dochodach z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wprowadzając pracowników banku w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działali na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2. w dniu 23 marca 2011 roku w S. roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. G. (1) doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł, w ten sposób ze D. D. (1) namówił J. G. (1) do zaciągnięcia zobowiązania oraz dostarczył dla niego wypisane prze/ siebie pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument J. G. (2) razem z A. T. jako pośrednikiem kredytowym przedłożył przy zawarciu umowy pożyczki wprowadzając pracowników banku w błąd co do faktu zatrudnienia pożyczkobiorcy, oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działali na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

3. w dniu 25 marca 2011 roku w S. roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. P. doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł. w ten sposób, że D. D. (1) namówił K. P. do zaciągnięcia zobowiązania oraz dostarczył dla niego wypisane przez siebie pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument A. T. jako pośrednik kredytowy przedłożyła

w banku przed zawarciem umowy pożyczki wprowadzając pracowników banku w błąd co do faktu zatrudnienia pożyczkobiorcy oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działali na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

4. w dniu 04 kwietnia 2011 roku w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z W. M. doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł, w ten sposób ze D. D. (1) namówił W. M. do zaciągnięcia zobowiązania oraz dostarczył dla niego wypisane przez siebie pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument W. M. razem z A. T. przedłożył przy zawarciu umowy pożyczki wprowadzając pracowników banku w błąd co do faktu zatrudnienia pożyczkobiorcy, oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działali na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

5. w dniu 04 kwietnia 2011 roku w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z S. A. doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15 000 zł w ten sposób, że D. D. (1) namówił S. A. do zaciągnięcia zobowiązania oraz dostarczył dla niego wypisane przez A. T. pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument S. A. razem z A. T. przedłożył przy zawarciu umowy pożyczki wprowadzając pracowników banku w błąd co do faktu zatrudnienia pożyczkobiorcy oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działali na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

oraz po rozpoznaniu sprawy:

3. F. A.,

urodzonego (...) w Ł., syna J. i A. z d. A.

oskarżonego o to, że:

6. w dniu 23 marca 2011 roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu D. D. (1) oraz A. T. doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł, w ten sposób ze po uprzednim uzgodnieniu z D. D. (1) przedłożył wraz z A. T. zajmującą się pośrednictwem kredytowym w celu uzyskania pożyczki gotówkowej w siedzibie banku stwierdzające nieprawdę pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych dochodów, a następnie zawarł umowę pożyczki wprowadzając przedstawiciela pokrzywdzonego w błąd co do wysokości zarobków oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

4. J. G. (1),

urodzonego (...) w S., syna J. i M. z d. F.

oskarżonego o to, że:

7. w dniu 23 marca 2011 roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu D. D. (1) oraz A. T. doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł., w ten sposób ,ze po uprzednim uzgodnieniu z D. D. (1) przedłożył wraz z A. T. zajmującą się pośrednictwem kredytowym w celu uzyskania pożyczki gotówkowej w siedzibie banku wypisane przez D. D. (1) stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., a następnie zawarł umowę pożyczki wprowadzając

przedstawiciela pokrzywdzonego w błąd co do faktu zatrudnienia, wysokości zarobków oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

5. K. P.,

urodzonego (...) w P., syna K. i E. z d. S.,

oskarżonego o to, że:

8. w dniu 25 marca 2011 roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu D. D. (1) doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19 000 zł, w ten sposób że po uprzednim uzgodnieniu z D. D. (1) przedłożył w siedzibie banku stwierdzające nieprawdę wypisane przez D. D. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., a następnie zawarł umowę pożyczki wprowadzając przedstawiciela pokrzywdzonego w błąd co do okresu i faktu zatrudnienia, wysokości zarobków oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

5. W. M.,

urodzonego (...) w S., syna H. i M. z d. O.,

oskarżonego o to, że:

9. w dniu 04 kwietnia 2011 roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z D. D. (1) oraz A. T. doprowadził (...) Bank S.A., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł, w ten sposób że po uprzednim uzgodnieniu z D. D. (1) w celu uzyskania pożyczki gotówkowej przedłożył wraz z A. T. zajmującą się pośrednictwem kredytowym w siedzibie banku stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., a następnie zawarł umowę pożyczki wprowadzając przedstawiciela pokrzywdzonego w błąd co do faktu zatrudnienia, wysokości zarobków oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

6. S. A.,

urodzonego (...) w S., syna F. i D. z d. F.,

oskarżonego o to, że:

10. w dniu 28 kwietnia 2011 roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z D. D. (1) oraz A. T., doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15 000 zł, w ten sposób że po uprzednim uzgodnieniu z D. D. (1) w celu uzyskania pożyczki gotówkowej przedłożył wraz z A. T. zajmującą się pośrednictwem kredytowym w siedzibie banku wypisane przez nią stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wprowadzając przedstawiciela pokrzywdzonego w błąd co do faktu zatrudnienia, wysokości zarobków oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, a następnie zawarł umowę pożyczki, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanych im czynów w sposób wyżej opisany, z tym że w opisie czynu z punktu 4 w miejsce zwrotu „wypisane przez siebie pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu” zamieszcza zwrot

„wypisane przez nieustaloną osobę zaświadczenie o zatrudnieniu”, odnośnie natomiast wyłudzonych kwot pożyczek w punktach 1 i 6 części wstępnej wyroku wynikających z umowy kredytowej na nazwisko F. A. wskazuje iż była to kwota 23 636,36, odnośnie natomiast wyłudzonych kwot pożyczek w punktach 3 i 8 części wstępnej wyroku wynikających z umowy kredytowej na nazwisko K. P. wskazuje iż była to kwota 23 750,00 zł., odnośnie natomiast wyłudzonych kwot pożyczek w punktach 4 i 9 części wstępnej wyroku wynikających z umowy kredytowej na nazwisko W. M. wskazuje iż była to kwota 23 636,36 zł., odnośnie natomiast wyłudzonych kwot pożyczek w punktach 5 i 10 części wstępnej wyroku wynikających z umowy kredytowej na nazwisko S. A. wskazuje iż była to kwota 18 750,00 zł., odnośnie natomiast wyłudzonych kwot pożyczek w punktach 2 i 7 części wstępnej wyroku wynikających z umowy kredytowej na nazwisko J. G. (1) wskazuje iż była to kwota 25 164,42 zł., a z kwalifikacji prawnej czynów z punktów 2 do 5 oraz 7 do 10 eliminuje art. 270 § 1 k.k.

- i przy przyjęciu, że czyny zarzucane oskarżonemu D. D. (1) w punktach 1, 2, 3 4 i 5 stanowią ciąg przestępstw na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 3 k.k. w zw. z art.91 § 1 k.k. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierza mu jedną karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- i przy przyjęciu, że czyny zarzucane oskarżonej A. P. (poprzednio T.) w punktach 1, 2, 3 4 i 5 stanowią ciąg przestępstw na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 3 k.k. w zw. z art.91 § 1 k.k. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierza jej jedną karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w ilości 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda stawka,
- oskarżonemu F. A. za czyn opisany w punkcie 6 na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 3 k.k. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w ilości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda stawka,
- oskarżonemu J. G. (1) za czyn opisany w punkcie 7 na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 3 k.k. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w ilości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda stawka,
- oskarżonemu K. P. za czyn opisany w punkcie 8 na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 3 k.k. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w ilości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda stawka,
- oskarżonemu W. M. za czyn opisany w punkcie 9 na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 3 k.k. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w ilości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda stawka,
- oskarżonemu S. A. za czyn opisany w punkcie 10 na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 3 k.k. w zw. z art.4 § 1 k.k. wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w ilości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł. każda stawka,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonym K. P., F. A., S. A. i J. G. (1) na okres próby 2 (dwóch) lat, a oskarżonemu W. M. i A. P. na okres próby 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada solidarnie na oskarżonych D. D. (1) A. P. i F. A. obowiązek naprawienia szkody w kwocie 13.481,98 (trzynastu tysięcy czterystu osiemdziesięciu jeden, 98/100) zł. na rzecz (...) S.A. (następcy prawnemu (...) Bank S.A.),

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada solidarnie na oskarżonych D. D. (1) A. P. i J. G. (1) obowiązek naprawienia szkody w kwocie 25.164,42 (dwudziestu pięciu tysięcy stu sześćdziesięciu czterech, 42/100) zł. na rzecz (...) S.A. (następcy prawnemu (...) Bank S.A.),

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada solidarnie na oskarżonych D. D. (1) A. P. i W. M. obowiązek naprawienia szkody w kwocie 22.761,10 (dwudziestu dwóch tysięcy siedmuset sześćdziesięciu jeden, 10/100) zł. na rzecz (...) S.A. (następcy prawnemu (...) Bank S.A.),

VI. na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada solidarnie na oskarżonych D. D. (1) A. P. i S. A. obowiązek naprawienia szkody w kwocie 18.456,59 (osiemnastu tysięcy czterystu pięćdziesięciu sześciu, 59/100) zł. na rzecz (...) S.A. (następcy prawnemu (...) Bank S.A.),

VII. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek zabezpieczonych jako dowody rzeczowe zaświadczeń o zatrudnieniu wystawionych na nazwiska; W. M. (k. 34); S. A. (k. 80); J. G. (1) (k. 136); K. P. (k. 229);

VIII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. pozostałe zabezpieczone jako dowody rzeczowe dokumenty kredytowe znajdujące się na k. 34, 80, 136, 229, 326,352 zwraca do (...) S.A. (następcy prawnego (...) Bank S.A.), natomiast znajdującą się na k. 290 akt kopertę z zawartością wniosku o wydanie dowodu osobistego zwraca Wójtowi Gminy S., znajdującą się na k.293 kopertę z zawartością wniosku o wydanie dowodu osobistego zwraca do Urzędu Miejskiego w P., znajdującą się na k.295 kopertę z zawartością wniosku o wydanie dowodu osobistego zwraca Prezydentowi Miasta S., znajdującą się na k.297 kopertę z zawartością wniosku o wydanie dowodu osobistego zwraca Prezydentowi Miasta S., znajdującą się na k.298 kopertę z zawartością wniosku o wydanie dowodu osobistego zwraca Prezydentowi Miasta S.,

IX. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe każdego z oskarżonych dotyczące w tym opłatę w kwocie 300 (trzystu) złotych od oskarżonego D. D. (1), w kwocie 500 (pięciuset) zł. od oskarżonej A. P., w kwocie po 260 (dwieście sześćdziesiąt) zł. od oskarżonych F. A., J. G. (1), K. P. i S. A., przy czym wysokość kosztów sądowych zostanie ustalona w postępowaniu wykonawczym,

X. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego W. M. od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych i opłaty,

XI. na podstawie § 14 ust. 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasadą od Skarbu Państwa na rzecz adw. Piotra Mazuro kwotę 420 (czterystu dwudziestu) zł plus VAT.

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 423 § 1a k.p.k. uzasadnienie ogranicza się do oskarżonych D. D. (1), A. P. i W. M., których dotyczą wnioski o sporządzenie pisemnego uzasadnienia zapadłego w sprawie wyroku.

D. D. (1) był właścicielem firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. przy ul. (...) oraz jednym z dwóch współników (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. przy ul. (...).

A. P. (poprzednio T.) miała podpisaną umowę pośrednictwa z (...) Bankiem S.A., na podstawie której wyszukiwała osoby chętne do zwracania umów pożyczek z bankiem. Po znalezieniu osoby chętnej do zawarcia umowy przekazywała ona pracownikowi banku informacje niezbędne do określenia zdolności pożyczkobiorcy do uzyskania pożyczki. A. P. współpracowała z pracownikiem (...) Banku S.A. K. R. z którą znała się osobiście.

K. R. wprowadzała przekazywane jej przez A. P. dane osób chętnych do zwracania umów pożyczek z bankiem do bankowego systemu komputerowego (...) Banku S.A. Kiedy system „wyraził zgodę” na zawarcie umowy, przekazywała tą informację do A. P., a ta z kolei przekazywała ją pożyczkobiorcy, który następnie udawał się do Banku w celu zawarcia umowy.

Przed dniem 23 marca 2011 roku D. D. (1) wszedł w porozumienie z A. P., w którym zgodziła się ona pośredniczyć w załatwieniu formalności przy zawieraniu umów przez osoby, które otrzymywać miały od D. D. (1) stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu. D. D. (1) w bezpośredniej rozmowie powiedział jej, że osoby te nie pracują

w jego firmie, ale jej to nie przeszkadzało, w zamian miała otrzymywać części pieniędzy z uzyskanych pożyczek gotówkowych zawartych przez te osoby, w postaci prowizji w wysokości od 10 do 15 procent uzyskanej kwoty.

Dowód:

- wyjaśnienia D. D. (1) k. 532 w zw. z k. 121-123, 349-350,
- wyjaśnienia A. P. (w części) k. 532-533 w zw. z k. 266-268, 285-286, 361-362,
- odpis pełny z KRS dot. (...) Sp. z o.o. k. 189-194,

D. D. (1) namówił F. A. do zawarcia umowy z (...) Bankiem S.A. Oskarżony wypisał dla niego stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. Dokument ten na którym podpis jako pracownik złożył także F. A. przekazał następnie A. P., która w oparciu o zawarte w nim informacje mając świadomość ich nieprawdziwości złożyła drogą mailową wstępne zapytanie o zgodę na zawarcie umowy pożyczki. Po wprowadzeniu przez K. R. danych dotyczących zatrudnienia oraz wysokości dochodu system banku udzielił odpowiedzi pozytywnej. W związku z powyższym F. A. w dniu 23 marca 2011 roku zjawił się w oddziale banku przy ul. (...) w S., gdzie za pośrednictwem K. R. zawarł umowę pożyczki gotówkowej o nr (...) na kwotę 23.636,36 zł. W wyniku jej zawarcia F. A. otrzymał w gotówce kwotę 19.000 zł którą bezpośrednio po wyjściu z siedziby Banku przekazał D. D. (1).

Dowód:

- wyjaśnienia F. A. k. 533 w zw. z k. 355-357,
- wyjaśnienia D. D. (1) k. 532 w zw. z k. 121-123, 349-350,
- wyjaśnienia A. P. (w części) k. 532-533 w zw. z k. 266-268, 285-286, 361-362,
- pismo z ZUS-u dot. F. A. k 344,
- pismo z (...) Banku S.A. K. 638,
- umowa pożyczki gotówkowej z dnia 23.03.2011 r. zawarta z F. A. k. 352,

D. D. (1) w tym samym czasie namówił do zawarcia umowy z (...) Bankiem S.A. również J. G. (1). D. D. (1) zaproponował mu, aby zaciągnął zobowiązanie i przekazał jemu pieniądze. Mężczyźni znali się od około 20 lat albowiem kiedyś pracowali w sąsiadujących ze sobą warsztatach samochodowych. Kwota uzyskana z pożyczki miała zostać przekazana D. D. (1) i posłużyc miała na zakup warsztatu samochodowego w którym następnie J. G. (1) miał znaleźć zatrudnienie. Po uzyskaniu wstępnej akceptacji przyszłej umowy w oparciu o nieprawdziwe dane zawarte w zaświadczeniu o zatrudnieniu wypisanym przez D. D. (1) ten umówił się z J. G. (1) i w dniu 23 marca 2011 roku przyjechał po niego swoim samochodem razem z A. P.. Przedstawił mu jako swoją sekretarkę. Wspólnie udali się pod siedzibę oddziału banku. Do podpisania umowy z bankiem za pośrednictwem K. R. doszło w obecności A. P., która przekazała nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu. J. G. (1) zawarł umowę pożyczki gotówkowej o nr (...) na kwotę 25.164,42 zł. Otrzymane pieniądze w kwocie 20.000 zł J. G. (1) przekazał D. D. (1).

Dowód:

- wyjaśnienia J. G. (1) k. 534 w zw. z k. 212-214, 279-280,
- wyjaśnienia D. D. (1) k. 532 w zw. z k. 121-123, 349-350,
- wyjaśnienia A. P. (w części) k. 532-533 w zw. z k. 266-268, 285-286, 361-362,
- pismo z (...) Banku SA. K. 638,

- umowa pożyczki gotówkowej z dnia 23.03.2011 r. zawarta z J. G. (1) k. 196,

Następnie D. D. (1) poprosił o zaciągnięcie pożyczki także K. P.. Mężczyźni poznali się wiele lat wcześniej w miejscowości Z. nad jeziorem M., gdzie odwiedzali mieszkające tam swoje rodziny. D. D. (1) wystawił stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) Sp. z o.o., także dla K. P., które to za zaświadczenie za pośrednictwem A. P. przedłożone zostało w Banku. Po uzyskaniu wstępnej zgody na udzielenie pożyczki przez system bankowy K. P. przyszedł w dniu 25 marca 2011 r. do siedziby oddziału (...) Banku SA, gdzie podpisał umowę o pożyczkę gotówkową o nr (...) opiewającą na kwotę 23.750,00 zł. Bezpośrednio po zawarciu umowy otrzymał w gotówce kwotę 20.000 zł, którą przekazał D. D. (1) z którym spotkał się niedaleko siedziby banku przy ul. (...).

Dowód:

- wyjaśnienia K. P. k. 533 w zw. z k. 232-234 ,282-283,

- wyjaśnienia D. D. (1) k. 532 w zw. z k. 121-123, 349-350,

- wyjaśnienia A. P.(w części) k. 532-533 w zw. z k. 266-268, 285-286, 361-362,

- opinia biegłego z zakresu badania pisma k. 304-320,

- pismo z (...) Banku SA. K. 638,

- umowa pożyczki gotówkowej z dnia 25.03.2011 r. zawarta z K. P. k. 229,

W. M. również zawarł umowę z (...) Bankiem S.A. za namową D. D. (1). Mężczyźni poznali się kiedy W. M. poszukiwał zatrudnienia. Od znajomego otrzymywał numer telefonu do D. D. (1), który podobno poszukiwał pracowników. W czasie spotkania mężczyźni ustalili, że W. M. zatrudniony zostanie na stanowisku brygadzysty. W czasie spotkania D. D. (1) zaproponował, aby W. M. wziął w banku pożyczkę, za którą zostanie udziałowcem w gruncie rolnym, który D. D. (1) przekształcał na cele budowlane. Po uzyskaniu jego zgody D. D. (1) przekazał A. P. dane W. M. z nieprawdziwą informacją o jego zatrudnieniu. Ta natomiast przesłała zapytanie z uzyskanymi informacjami do K. R.. Po uzyskaniu wstępnej zgody banku (...) w dniu 04 kwietnia 2011 roku przyjechał po W. M. wraz z A. P., która przedstawiła się jako K., księgowa D. D. (1). Razem pojechali do banku. A. P. przedłożyła K. R. zaświadczenie zawierające nieprawdziwe informacje o zatrudnieniu pożyczkobiorcy w firmie (...) Sp. z o.o. W. M. podpisał to zaświadczenie w banku, w obecności obu kobiet. Następnie W. M. bez czytania podpisał wszystkie dokumenty umowy pożyczki. Po zawarciu umowy o nr (...) opiewającej na kwotę 23.636,36 zł skierowano go do kasy, gdzie otrzymał gotówkę w kwocie 20.000 zł. A. P. towarzyszyła mu przez cały pobyt w baku. Po wyjściu również razem podeszli do samochodu D. D. (1), któremu W. M. w obecności A. P. przekazał całą kwotę 20.000 zł. Ten zwrócił mu 2.000 zł jako zaliczkę na poczet wypłaty. Natomiast do podpisania obiecanej umowy o pracę nigdy nie doszło.

Dowód:

- wyjaśnienia W. M. k. 533-534 w zw. z k. 92-94, 111-112, 275-276,

- wyjaśnienia D. D. (1) k. 532 w zw. z k. 121-123, 349-350,

- wyjaśnienia A. P. (w części) k. 532-533 w zw. z k. 266-268, 285-286, 361-362,

- zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k.2-3,

- zlecenie W. M. przekazywania środków k 4,

- deklaracja W. M. przystąpienia do ubezpieczenia k.5,

- potwierdzenie otwarcia rachunku bankowego w L. Banku k. 6,

- umowa konta W. M. w L. Banku k 7,
- umowa pożyczki z dnia 04.04.2011 roku k. 8-11, 34,
- kserokopia pisma z dnia 31.10.2011 roku k. 18,
- kserokopia potwierdzeń wpłat W. M. k 19,
- opinia biegłego z zakresu badania pisma k. 304-320,
- pismo z (...) Banku SA. K. 638,

W dniu 04 kwietnia 2011 roku S. A. zawarł przez umowę pożyczki z (...) Bankiem S.A. Przedłożył on zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) Sp. z o. o., które wypisane zostało przez A. P.. S. A. został namówiony przez D. D. (1) na zaciągnięcie kredytu, kiedy wykonywał on dla D. D. (1) prace związane z położeniem instalacji centralnego ogrzewania. Uzyskane w ten sposób pieniądze miały zostać przeznaczone na zakup materiałów budowlanych, co miało z kolei pozwolić na realizację dalszych zleceń dla S. A.. Po uzyskaniu wstępnej akceptacji banku mężczyźni przyjechali razem pod jego siedzibę, gdzie oczekiwała już A. P.. Razem z nią S. A. wszedł do Banku i podpisał umowę pożyczki o nr (...) opiewającej na kwotę na kwotę 18.750 zł, z czego w gotówce otrzymał kwotę 15.000 zł, którą następnie w całości przekazał D. D. (1).

Dowód:

- wyjaśnienia S. A. k. 534 w zw. z k. 84-86, 113-113a, 271-272,
- wyjaśnienia D. D. (1) k. 532 w zw. z k. 121-123, 349-350,
- wyjaśnienia A. P. (w części) k. 266-268, 285-286, 361-362,
- pismo z (...) Banku SA. K. 638,
- umowa pożyczki gotówkowej z dnia 28.03.2011 r. zawarta z S. A. k. 80,

D. D. (1) przez kilka miesięcy przywoził W. M. kwoty po 670 zł. miesięcznie na spłatę rat pożyczki. Przywoził różne kwoty również J. G. (1). Obaj przekazywali je bankowi. Po tym czasie D. D. (1) przestał jednak odbierać telefony, czym uniemożliwił kontakt ze sobą. W. M. z zaciągniętego kredytu w sumie spłacił kwotę 4.014, 24 zł. Bank wszczął postępowania windykacyjne.

Prowizja była wypłacana przez L. (...). A. P. jako ułamek wartości kredytów jakie zaciągali znaleźieni przez nią klienci, bez względu na fakt czy kredyty te były spłacane, czy też nie.

Dowód:

- wyjaśnienia W. M. k. 533-534 w zw. z k. 92-94, 111-112, 275-276,
- wyjaśnienia J. G. (1) k. 534 w zw. z k. 212-214, 279-280,
- zeznania świadka M. P. k. 590 v- 591 w zw. z k. 363-364,
- zeznania świadka K. G. k. 591 w zw. z k. 38-39, 43-44, 120-123, 158-161, 321-322,
- zeznania świadka K. R. k. 624 w zw. z k. 203-205, 373-374, 390-391,
- zlecenie przekazywania środków k 4,

- pismo z (...) Banku SA. K. 638,

D. D. (1) ukończył 44 lata, jest rozwiedziony, ma dwójkę dzieci w wieku 18 i 20 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem mechanikiem pojazdów osobowych. Obecnie nie pracuje, utrzymuje się z prac dorywczych uzyskując wynagrodzenie w kwocie 2.000 - 3.000 zł. miesięcznie. Oskarżony posiada nieruchomości w postaci działek rolnych, nie posiada innego majątku większej wartości. Był karany sędownie, w tym trzykrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu, ostatnio w maju 2014 r. za czyn z art. 286 § 1 kk.

Dowód:

oświadczenie oskarżonego k. 531,

dane o karalności k. 388, 549-551,

D. D. (1) przesłuchany w charakterze podejrzanego, przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że przy załatwianiu formalności związanych z pożyczkami dla osób które namówił do ich zaciągnięcia pomagała mu A. P., której mówił i wiedziała ona, że osoby które zawierać będą umowy faktycznie nie pracują w jego firmie. Przyznał się do tego, że wypisał i podpisał osobiście zaświadczenie o zatrudnieniu J. G. (1), natomiast nie wypisywał i nie pamięta kto wypisywał zaświadczenia o zatrudnieniu dla pozostałych osób.

Podczas kolejnego przesłuchania przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania.

Natomiast przesłuchany przed sądem, D. D. (1) również przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.

Dowód: wyjaśnienia D. D. (1) k. 532 w zw. z k. 221-223, 349-350.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego D. D. (1) w zakresie w którym przyznał się do popełnienia przestępstw oszustw bankowych za polegające na prawdzie, albowiem są one w tym zakresie logiczne i zostały potwierdzone przez pożyczkobiorców F. A., J. G. (1), K. P., W. M. i S. A.. W ocenie sądu zebrany materiał dowodowy w pełni wykazał, iż D. D. (1) współdziałając z A. P. uzyskiwał korzyści majątkowe od osób występujących o pożyczki w oddziale (...) Banku S.A.

A. P. ukończyła 38 lat, jest mężatką, matką jednego dziecka w wieku 18 lat, posiadającą na utrzymaniu jedno dziecko, posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest handlowcem, obecnie pracuje w firmie męża jako trener personalny z wynagrodzeniem w wysokości 1.500 zł. miesięcznie. Ponadto otrzymuje alimenty na dziecko w wysokości 1.000 zł. Oskarżona nie posiada nieruchomości, ani majątku większej wartości, dotychczas nie była karana.

Dowód:

oświadczenie oskarżonej k. 532,

dane o karalności k. 381, 548,

A. P. przesłuchana w charakterze podejrzanego nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła, że знаła D. D. (1), gdyż wcześniej pośredniczyła w zakupie przez niego nieruchomości przy ul. (...). Potem on zaproponował jej pośrednictwo w zawieraniu przez jego pracowników umów ubezpieczenia, a następnie również umów kredytowych. Wiedziała, że ma on 3 lub 4 firmy. Zwykle szukała dla klientów korzystnej oferty kredytowej, informowała ich jakie dokumenty są potrzebne, a oni już sami składali je do banku. Ona nie wypełniała żadnych dokumentów. Obsługiwała klientów poleconych przez D. D. (1), ale nie wiedziała o tym, że osoby te nie były zatrudnione przez D. D. (1). Dla wszystkich występujących w tej sprawie najlepszą ofertę miał L(...). Była z nimi

wszystkimi w banku, raz albo dwa pod bankiem widziała D. D. (1). Nigdy nikomu nie przedstawiała się jako księgowa czy sekretarka D. D. (1). (266-268)

Podczas kolejnego przesłuchania A. P. również nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że okazane jej zaświadczenie o zatrudnieniu S. A. zostało przez nią wypisane. Nastąpiło to w czasie kiedy pośredniczyła w udzielaniu kredytu dla F. A.. Zasugerował on wówczas, iż jego syn S. A. również będzie chciał wziąć kredyt. Wtedy oskarżona wpisała do zaświadczenia dane S. A. i tak wypełniony druk przekazała F. A., aby przekazał go synowi, a ten dał pracodawcy do potwierdzenia swojego zatrudnienia. Potem widziała to zaświadczenie w banku jak S. A. przekazywał je p. R.. A. P. wyjaśniła, że nie składała żadnego podpisu na tym zaświadczeniu. (285-286)

Przy ostatnim przesłuchaniu w charakterze podejrzanej A. P. również nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i podtrzymała swoje poprzednie wyjaśnienia. Ponadto wyjaśniła, że przy kredycie F. A. nie uczestniczył D. D. (1) - nie rozmawiał z nią o tym kredycie. F. A. przyszedł bezpośrednio do niej. Oskarżona była razem z F. A. w banku przy składaniu dokumentów, bo tak zawsze robiła. Po jakimś czasie skontaktował się z nią, mówił że został oszukany, że D. D. (1) mu mniej płaci. Wówczas skontaktowała F. A. z K. P.. W wyniku całej sytuacji straciła pracę jako pośrednik, gdyż (...) Bank S.A. nie chciał już z nią współpracować.(361-362)

Natomiast będąc przesłuchiwana przed sądem A. P. również nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów, odmówiła składania dalszych wyjaśnień i odpowiedzi na zadawane pytania oraz podtrzymała swoje wcześniejsze wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.

Dowód: wyjaśnienia A. P. k. 532-533 w zw. z k 266-268, 285-286, 361-362,

Sąd nie uznał za prawdziwe wyjaśnień oskarżonej A. P., w których nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu albowiem były one nielogiczne i sprzeczne z wyjaśnieniami wszystkich pozostałych oskarżonych, a szczególnie D. D. (1), W. M., S. A. i J. G. (1).

Pomimo faktu, iż jako pośrednik mogła ona kontaktować się z pożyczkobiorcami i uczestniczyć przy podpisywaniu umów kredytowych w baku, to jednak inne okoliczności świadczą o tym, iż jej udział w procederze był dużo większy.

Przede wszystkim współoskarżony D. D. (1) wyjaśnił, iż bezpośrednio mówił jej, że pożyczkodawcy tak naprawdę to u niego nie pracują. Wiedziała ona, zatem, że zaświadczenia o zatrudnieniu tych osób u D. D. (1) poświadczają nieprawdę. Ponadto D. D. (1) wyjaśnił, iż za pomoc i współpracę przy dokonywaniu przestępstw wyłudzenia kredytów otrzymywała od niego 10% pożyczonej kwoty.

Wyjaśnienia D. D. (1) znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach innych oskarżonych pożyczkobiorców, którym sąd dał wiarę. F. A. oskarżona przedstawiła się jako A. (k.356). Natomiast W. M. przedstawiła się jako K., księgowa D. D. (1) (k.93). Ponadto A. P. przyniosła do banku zaświadczenie o zatrudnieniu W. M. - w jego obecności wyciągnęła je i podała K. R. (276). Po wyjściu z banku razem z W. M. podeszła do samochodu D. D. (1), któremu W. M. w jej obecności przekazał całą kwotę 20.000 zł. (k.93). W. M. rozpoznał ją na sali sądowej (k.534).

Podobnie S. A. została przedstawiona przez D. D. (1) jako doradczyni bądź księgowa (272), sama z nim nie rozmawiała, przyszła z nim do banku i wszystko załatwiła bez pytania go o cokolwiek. (113) Natomiast J. G. (1) została przedstawiona (w jej obecności) przez D. D. (1) jako jego sekretarka (213).

Wyjaśnienia tych osób jednoznacznie wskazują, iż A. P. była w pełni świadoma swojego udziału w dokonywaniu przestępstw – w innym wypadku nie miałyby potrzeby przedstawiać się różnymi imionami i funkcjami. Dlatego wyjaśnienia oskarżonej są niewiarygodne, jako odosobnione i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym. Ostatecznie wyjaśnienia te są sprzeczne z obciążającymi ją wyjaśnieniami D. D. (1), przy czym nie ujawniły się żadne powody dla których ten ostatni miałby ją niezasadnie obciążać.

W. M. ukończył 75 lat, posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest spawaczem cumowniczym, obecnie utrzymuje się z emerytury w wysokości 1.200 zł. Jest żonaty, posiada dwoje dorosłych dzieci, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Oskarżony nie posiada nieruchomości, ani majątku większej wartości. Był raz karany sądownie.

Dowód: dane o karalności k. 80, 552-553.

W. M. przesłuchany w charakterze podejrzanego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że D. D. (1) poznał kiedy poszukiwał zatrudnienia. D. D. (1) obiecał mu, że zatrudni go na stanowisku brygadzysty. Wówczas zaproponował również, aby W. M. wziął w banku pożyczkę, za którą zostanie udziałowcem w gruncie rolnym. Oskarżony wyraził zgodę i w dniu 04 kwietnia 2011 roku D. D. (1) przyjechał po niego wraz z A. P., która przedstawiła się jako K., księgowa D. D. (1). Razem we trójkę pojechali do banku, gdzie A. P. przedłożyła K. R. zaświadczenie zawierające nieprawdziwe informacje o zatrudnieniu W. M. w firmie (...) Sp. z o. o. W. M. podpisał to zaświadczenie w banku, w obecności obu kobiet, a następnie bez czytania podpisał wszystkie pozostałe dokumenty umowy pożyczki. Pracownica banku o nic go nie pytała. Po zawarciu umowy pożyczki w kasie otrzymał gotówkę w kwocie 20.000 zł. A. P. towarzyszyła mu przez cały pobyt w baku. Po wyjściu również razem podeszli do samochodu D. D. (1), któremu W. M. w obecności A. P. przekazał całą kwotę 20.000 zł. Ten zwrotnie przekazał mu 2.000 zł. jako zaliczkę na poczet wypłaty. Do podpisania obiecanej umowy o pracę nigdy nie doszło, po 3 miesiącach D. D. (1) przestał przekazywać mu pieniądze na spłatę rat.(92-94)

Podczas kolejnego przesłuchania W. M. na okazanych mu tablicy poglądowej rozpoznał D. D. (1), wyjaśnił również, iż podczas pobytu w banku łatwo można było rozpoznać, że jest żonaty, bo miał obrączkę na palcu. Pani R. nie pytała go czy jest żonaty, w ogóle o nic go nie pytała.(111-112)

Przy trzecim przesłuchaniu W. M. podtrzymał swoje przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu. To on podpisał swoje zaświadczenie o zatrudnieniu w miejscu przeznaczonym dla kredytobiorcy. Dokument ten przyniosła do banku (...) i w jego obecności podała p. R.. Oskarżony uważał, że podpisuje prawdę, bo wcześniej D. D. (1) mówił, że zatrudni go jako brygadzystę.(275-276)

Również będąc przesłuchiwanym przed sądem W. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, twierdząc, że przecież pieniądze wziął. Następnie przekazał je D. D. (1), który potrzebował pieniędzy na przekształcenie ziemi.

Dowód: wyjaśnienia W. M. k. 533-534 w zw. z k. 92-94, 111-112, 275-276,

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego W. M. za polegające na prawdzie, albowiem są one logiczne i zostały potwierdzone przez pozostałych pożyczkobiorców: F. A., J. G. (1), K. P. i S. A., w tym zakresie, iż w podobny sposób opisują przyczyny zawarcia umów kredytowych jak i przebieg ich uzyskania oraz charakter udziału A. P. w całym procederze. W ocenie sądu zebrany materiał dowodowy w pełni wykazał, iż wyjaśnienia W. M. w których przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu są zgodne z prawdą oraz wskazują, iż oskarżony działał w celu uzyskania korzyści majątkowej bezpośrednio dla D. D. (1), a pośrednio również dla siebie w ten sposób, iż liczył, że w ten sposób uzyska pracę.

Sąd uznał również za wiarygodne i zgodne z prawdą wyjaśnienia pozostałych pożyczkobiorców - oskarżonych F. A., J. G. (1), K. P. i S. A., albowiem były one logiczne i spójne, a ponadto wskazany przez nich modus operandi był jednakowy – w tym sensie wyjaśnienia oskarżonych były zgodne ze sobą. Nadto należy zauważyć, iż oskarżeni ci przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i zostali skazani za ich popełnienie, nie mieli zatem powodów, aby zeznawać nieprawdę. Ponadto wyjaśnienia tych osób znajdują poparcie w zebranych w sprawie materiałach dokumentowym.

Sąd uznał za prawdziwe, co do zasady również zeznania świadka K. R. oraz w całości zeznania świadków K. G. i M. P. - pracowników (...) Banku S.A. Świadczenie ci opisali jedynie zakres obowiązków i zadania pośrednika jakim była A. P., zasady przyznawania kredytów oraz przybliżyły strukturę banku i procedury związane z egzekucją niespłacanych pożyczek. Świadczenie ci nie mieli żadnych powodów, aby zeznawać nieprawdę, ich zeznania są logiczne, nawzajem się uzupełniają.

Sąd dał w końcu wiarę – jako nie znajdującym dowodów przeciwnych dowodom z dokumentów w postaci w szczególności dokumentacji bankowej, protokołom oględzin, danych o karalności, odpisów wyroków oraz opinii biegłego z zakresu badania pisma. Wiarygodność tych dokumentów nie została zakwestionowana w toku postępowania przez żadną ze stron.

Przedmiotem ochrony art. 286 k.k. są prawa majątkowe (mienie). Czynność sprawcza polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym. Doprowadzenie jest w tym przepisie rozumiane jako wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej w odniesieniu do mienia, które jest przedmiotem rozporządzenia. Żeby doszło do oszustwa sprawca musi działać w określony sposób poprzez wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub wyzyskanie niezdolności pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Wprowadzenie w błąd polega na podjęciu przez sprawcę podstępnych zabiegów prowadzących do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości. Niekorzystne rozporządzenie mieniem to takie, które powoduje uszczerbek w istniejącym majątku pokrzywdzonego lub umniejszenie jego przyszłych zysków. Oszustwo określone w § 1 jest przestępstwem materialnym co oznacza, że do jego dokonania niezbędne jest powstanie skutku w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Przestępstwo to można popełnić tylko umyślnie w postaci zamiaru bezpośredniego. Jest ono popełniane w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym tą korzyść majątkową nie musi uzyskać sprawca. (Komentarz do art. 286 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.) Zgodnie z przyjętą doktryną przy ustalaniu zamiaru oszustwa należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności, na podstawie których można dopiero prawidłowo ocenić realność złożonych przez oskarżonych obietnic, a w szczególności należy to odnieść do ich możliwości finansowych, zakresu przyjętych zobowiązań, zachowania sprawców po otrzymaniu pieniędzy, ich stosunku do roszczeń banków w związku z upływem terminów płatności. Mając to na uwadze należało stwierdzić iż oskarżeni, którzy zawierali w niniejszej sprawie umowy kredytowe, w rzeczywistości nie pracowali we wskazanych miejscach pracy, ani też nie osiągalni dochodów prezentowanych w przedkładanych zaświadczeniach, nadto uzyskane środki zamierzali przekazać i rzeczywiście przekazywali D. D. (1), które to okoliczności były istotne zarówno dla określenia ich zdolności kredytowej jak i możliwości i zamiaru osobistego wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania. Bez znaczenia dla ustalenia ich odpowiedzialności karnej jest okoliczność, że zaciągnięte zobowiązania finansowe były przez jakiś czas spłacane. Podkreślenia bowiem wymaga to, że oskarżeni na spłatę rat tych zobowiązań otrzymywali pieniądze od D. D. (1). Ponadto oskarżeni z własnych środków nie byli w stanie regulować należności wobec banku, gdyż raty pożyczek znacznie przewyższały ich możliwości finansowe. W zaistniałym stanie faktycznym przestępstwo oszustwa zaistniało popełnione w momentach podpisania umów przez pożyczkobiorców i pozyskania środków finansowych, gdyż w tym momencie nastąpiło doprowadzenie banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, niezależnie od tego, czy te kredyty i pożyczki były później przez jakiś czas spłacane. Niekorzystna decyzja co do przyznania pożyczek obciążona była wysokim ryzykiem przyszłych strat, które w rzeczywistości powstały, a szkody w znaczących kwotach do chwili obecnej nie zostały naprawione.

W efekcie przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że oskarżeni D. D. (1), A. P. i W. M. w dniu 04 kwietnia 2011 roku, działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili (...) Bank S.A., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 23 636,36 zł, w ten sposób że W. M. po uprzednim uzgodnieniu z D. D. (1), w celu uzyskania pożyczki gotówkowej przedłożył wraz z A. P. zajmującą się pośrednictwem kredytowym w siedzibie banku stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o. o., a następnie zawarł umowę pożyczki wprowadzając przedstawiciela pokrzywdzonego w błąd co do faktu zatrudnienia, wysokości zarobków oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W., czym wypełnili znamiona czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., godząc również w pewność obrotu gospodarczego.

Ponadto przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że oskarżeni D. D. (1) i A. P. w okresie od 23 marca 2011 roku do 04 kwietnia 2011 roku dopuścili się, działając wspólnie i w porozumieniu następujących przestępstw:

1. w dniu 23 marca 2011 roku w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z F. A. doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 23.636,36 zł, w ten sposób że D. D. (1) namówił F. A. do zaciągnięcia zobowiązania, który następnie przy udziale A. P. jako pośrednika zawarł umowę pożyczki gotówkowej opiewającej na wskazaną wyżej kwotę przedkładając nierzetelne pisemne oświadczenie o osiąganych dochodach wprowadzając pracowników banku w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działając na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wypełnili znamiona czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2. w dniu 23 marca 2011 roku w S. roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. G. (1) doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.164,42 zł., w ten sposób że D. D. (1) namówił J. G. (1) do zaciągnięcia zobowiązania oraz dostarczył dla niego wypisane przez siebie pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument J. G. (2) razem z A. P. jako pośrednikiem kredytowym przedłożył przy zawarciu umowy pożyczki wprowadzając pracowników banku w błąd co do faktu zatrudnienia pożyczkobiorcy, oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działając na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wypełnili znamiona czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

3. w dniu 25 marca 2011 roku w S. roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. P. doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 23 750 zł. w ten sposób, że D. D. (1) namówił K. P. do zaciągnięcia zobowiązania oraz dostarczył dla niego wypisane przez siebie pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o. o., który to dokument A. P. jako pośrednik kredytowy przedłożyła w banku przed zawarciem umowy pożyczki wprowadzając pracowników banku w błąd co do faktu zatrudnienia pożyczkobiorcy oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działając na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wypełnili znamiona czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

5. w dniu 28 kwietnia 2011 roku w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z S. A. doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 18 7500 zł w ten sposób, że D. D. (1) namówił S. A. do zaciągnięcia zobowiązania oraz dostarczył dla niego wypisane przez A. P. pisemne zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o. o., który to dokument S. A. razem z A. P. przedłożył przy zawarciu umowy pożyczki wprowadzając pracowników banku w błąd co do faktu zatrudnienia pożyczkobiorcy oraz zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętej pożyczki, czym działając na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wypełnili znamiona czynu kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyżej opisanymi zachowaniami oskarżeni D. D. (1) i A. P. wypełnili każdorazowo znamiona przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a jednocześnie dokonali ich w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny w stosunku, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, wobec powyższego sąd uznał je za dokonane w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 §1 k.k. Wyżej ustalony ciąg przestępstw zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 12 lat.

Zgodnie z brzemieniem art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Mając te okoliczności na uwadze należało stwierdzić, że wszyscy trzej oskarżeni działali z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i świadomie wprowadzili w błąd pracowników banku co do prawdziwości danych odnośnie samego faktu zatrudnienia oraz wysokości uzyskiwanych dochodów zawartych w składanych zaświadczeniach o zatrudnieniu, a w efekcie doprowadzili do podpisywania umów pożyczek i niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Społeczną szkodliwość poszczególnych czynów ocenić należało na znaczną.

W przedmiotowej sprawie stwierdzono, że w stosunku do żadnego oskarżonych nie zachodziły okoliczności wyłączające lub też ograniczające winę, czy bezprawność czynów. Stąd też wszystkim trzem oskarżonym przypisano winę, co do popełnienia wyżej opisanych przestępstw i ciągów przestępstw.

Wymierzając oskarżonemu D. D. (1) karę za ten ciąg przestępstw sąd wziął pod uwagę na jego korzyść fakt iż przyznał się do popełnienia przestępstw, opisał ich przebieg, wskazał osoby współdziałające przy jego popełnianiu, a na niekorzyść jego wcześniejszą karalność oraz dużą rolę jaką odegrał w dokonywaniu przestępstw, fakt iż to głównie on osiągał zyski z tych przestępstw. Wymierzona kara 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia sprawcy i społecznej szkodliwości przypisanego ciągu przestępstw.

Wymierzając oskarżonej A. P. karę za przypisany ciąg przestępstw sąd wziął pod uwagę na jej korzyść fakt wcześniejszej niekaralności, a na niekorzyść jej stosunkowo dużą rolę jaką odegrała w dokonywaniu przestępstw oraz brak w trakcie postępowania karnego postawy wskazującej, że wykazała skruchę i oczywistą wolę poprawy. Wymierzona kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia sprawcy i społecznej szkodliwości przypisanego ciągu przestępstw. Ponadto biorąc pod uwagę fakt, iż przestępstwa dokonano przeciwko mieniu, na podstawie art. 33 § 2 k.k. sąd wymierzył obok kary pozbawienia wolności grzywnę w ilości 100 stawek dziennych po 10 zł każda stawka, która będzie stanowiła doraźną represję w sytuacji zastosowania probacji. Wymierzając karę grzywny obok stopnia zawinienia sąd uwzględnił możliwości zarobkowe oskarżonej oraz jej sytuację rodzinną i finansową.

Wymierzając oskarżonemu W. M. karę za przypisane przestępstwo sąd wziął pod uwagę na jego korzyść fakt iż złożeniem zawiadomienia o przestępstwie zainicjował przedmiotowe postępowanie karne oraz to że przyznał się do popełnienia przestępstwa i opisał szczegółowo jego przebieg, czym wykazał skruchę i oczywistą wolę poprawy, a na niekorzyść jego uprzednią karalność za przestępstwo podobne. Wymierzona kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia sprawcy i społecznej szkodliwości przypisanego czynu. Ponadto biorąc pod uwagę fakt, iż przestępstwa dokonano przeciwko mieniu, na podstawie art. 33 § 2 k.k. sąd wymierzył obok kary pozbawienia wolności grzywnę w ilości 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka która będzie stanowiła doraźną represję w sytuacji zastosowania probacji. Wymierzając karę grzywny obok stopnia zawinienia sąd uwzględnił możliwości zarobkowe oskarżonego, które są niewielkie oraz jego sytuację rodzinną i finansową.

Sąd warunkowo zawiesił oskarżonym A. P. i W. M. wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby, uznając iż kara ta nie musi być bezwzględnie wykonana, a okres próby będzie wpływał na oboje sprawców motywująco powstrzymując ich przed popełnianiem kolejnych przestępstw. Sąd uznał że cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo niewykonania kary i poddania sprawców probacji.

Odnosnie natomiast oskarżonego D. D. (1) oceniając całokształt zachowania oskarżonego podczas popełniania czynów, jak i fakt jego wcześniejszej karalności, w tym za przestępstwa podobne sąd uznał, że tylko kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania i to we wskazanej wysokości spełni względem oskarżonego cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także sprostą oczekiwaniom w zakresie społecznego oddziaływania.

Wobec skazania oskarżonych oraz złożenia stosownego wniosku przez pokrzywdzonego sąd nałożył solidarnie obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami w wysokościach wynikających z poszczególnych zarzutów, uwzględniając pismo z banku z dnia 21.07.2015r. (k.638), oraz przy ustaleniu iż wpłacenie części z tych kwot przez wskazanych współsprawców zwalnia oskarżonych od odpowiedniego obowiązku w odpowiednim zakresie.

Mając na uwadze treść art. 44 § 2 k.k. sąd orzekł przepadek zaświadczeń o zatrudnieniu.

Na podstawie przepisów wskazanych w wyroku sąd rozdisponował przekazanymi do jego dyspozycji dowodami rzeczowymi zwracając je właścicielom i organom.

Sąd uznając iż brak jest podstaw do zwolnienia oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych zasądził je na rzecz Skarbu Państwa w części dotyczącej każdego z oskarżonych, w tym opłaty w wysokościach wskazanych w wyroku.

Natomiast W. M. sąd zwolnił od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i opłaty, uznając, iż istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów.

Sąd zasądził na rzecz adw. Piotra Mazuro wskazaną w wyroku kwotę za czynności adwokackie z urzędu zgodnie z przepisami wskazanymi w wyroku, mając na uwadze fakt iż wziął on udział w jednym terminie rozprawy, a sprawa nie była skomplikowana.